

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΕΛΕΝΗ ΒΕΡΒΕΡΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

Πρακτικό Προετοιμασίας Διδασκαλιών.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Συνοπτική Αποτίμηση 1ης Διδασκαλίας.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

18/05/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Συνοπτική Αποτίμηση 2ης Διδασκαλίας.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

22/05/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Τελική Έκθεση Αξιολόγησης ΣΤΟΙΧΕΙΑ: Βερβερίδου Ελένη ΠΕΔΙΟ Α2 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Εισαγωγικά στοιχεία Η συνάντηση του Διευθυντή του Σχολείου με την υπεύθυνο εκπαιδευτικό (ΠΕ 70) της Α' τάξης κα Βερβερίδου Ελένη πραγματοποιήθηκε την 1η Απριλίου 2026. Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των δύο διδασκαλιών στα μαθήματα της Μελέτης Περιβάλλοντος και των Μαθηματικών, αμφότερα της Α' τάξης. Πιο συγκεκριμένα ορίστηκε η πρώτη διδασκαλία να υλοποιηθεί τη Δευτέρα, 18 Μαΐου 2026 στο μάθημα της Μελέτης Περιβάλλοντος: 7η ενότητα, κεφάλαιο 2.3: «Οι οικογένειες των ζώων» και η δεύτερη διδασκαλία την Παρασκευή 22 Μαΐου 2026 στο μάθημα των Μαθηματικών: 6η ενότητα, κεφάλαιο 40: «Τα Γεωμετρικά Σχήματα». Συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών: δημιουργία ασφαλούς και ευχάριστου περιβάλλοντος στην τάξη που προδιαθέτει όλους-ες θετικά, σεβασμός προς τους μαθητές/τις μαθήτριες και διασφάλιση ισότιμης συμμετοχής όλων στη μαθησιακή διαδικασία, δημιουργία θετικού και υποστηρικτικού κλίματος στην τάξη, δράσεις και ενέργειες που επιτρέπουν την ενεργό εμπλοκή μεγάλου αριθμού μαθητών στις μαθησιακές διαδικασίες και ευνοούν τη δημιουργικότητα και την κριτική σκέψη, ενώ συζητήθηκε και η δομή των σχεδίων μαθημάτων των διδασκαλιών. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αξιολογούμενη λόγω αναρρωτικής άδειας δεν άσκησε τα καθήκοντά της από τις 09 Σεπτεμβρίου έως και τις 4 Φεβρουαρίου. Η παρατεταμένη αυτή απουσία κατέστησε ως ένα βαθμό σύνθετο και απαιτητικό το εγχείρημα της ομαλής ενσωμάτωσής της στη

δυναμική και την παιδαγωγική καθημερινότητα μιας ήδη συγκροτημένης τάξης. α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του ιδίου και των μαθητών. Σε ό,τι αφορά την προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ της αξιολογούμενης εκπαιδευτικού και των μαθητών/τριών της τάξης, διαπιστώθηκε ότι η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε και διατήρησε ένα ιδιαίτερα θετικό παιδαγωγικό και ψυχολογικό κλίμα, το οποίο ευνόησε ουσιαστικά τη μαθησιακή διαδικασία και την ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριών. Ειδικότερα, εφάρμοσε με συνέπεια και σταθερότητα τους από κοινού συμφωνημένους κανόνες λειτουργίας της τάξης, όπως η τήρηση αποδεκτής έντασης φωνής, η αναμονή σειράς μέσω του σηκώματος του χεριού για τη λήψη του λόγου και ο σεβασμός στη διαδικασία της επικοινωνίας. Η συνεπής εφαρμογή των κανόνων συνέβαλε στη δημιουργία ενός πλαισίου ασφάλειας, προβλεψιμότητας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου οι μαθητές/τριες μπορούσαν να λειτουργούν με άνεση και υπευθυνότητα. Παράλληλα, η εκπαιδευτικός άκουγε με προσοχή και ενδιαφέρον τις απόψεις και τις απαντήσεις των μαθητών/τριών, χωρίς να διακόπτει τη σκέψη ή την έκφρασή τους, καλλιεργώντας συνθήκες ουσιαστικού διαλόγου και ελεύθερης έκφρασης. Μέσω της ενεργητικής ακρόασης (σταθερή βλεμματική επαφή, νεύματα ενθάρρυνσης, κτό.), των φιλικών προσαγορεύσεων και της γενικότερης υποστηρικτικής στάσης της, ενίσχυσε το αίσθημα αποδοχής και εμπιστοσύνης των μαθητών/τριών, βοηθώντας τους/τις να αισθάνονται άνετα, ασφαλείς και πρόθυμοι/ες να εκφραστούν χωρίς φόβο αποτυχίας ή επίκρισης. Η στάση αυτή λειτουργήσε ενισχυτικά για τους/τις μαθητές/τριες, καθώς παρείχε τη δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργά στη μαθησιακή διαδικασία, αναπτύσσοντας πρωτοβουλία και αυτοπεποίθηση. Ιδιαίτερα θετική υπήρξε, επίσης, η συστηματική ενθάρρυνση και επιβράβευση των προσπαθειών των μαθητών/τριών κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων που τους ανατέθηκαν. Η εκπαιδευτικός αναγνώριζε την προσπάθεια και τη συμμετοχή όλων των παιδιών, συμβάλλοντας στην ενίσχυση των κινήτρων τους και στη διαμόρφωση θετικής στάσης απέναντι στη μάθηση. Με τον τρόπο αυτό καλλιεργήθηκε κλίμα συνεργασίας, αποδοχής και συναισθηματικής ασφάλειας, στο οποίο οι μαθητές/τριες αισθάνονταν ότι γίνονται σεβαστοί/ές και αποδεκτοί/ές. Σημαντική υπήρξε και η συμβολή του φυσικού και παιδαγωγικά οργανωμένου περιβάλλοντος της τάξης στη διαμόρφωση του θετικού αυτού κλίματος. Η αίθουσα διακοσμημένη με πλούσιο και ποικίλο παιδαγωγικό-διδακτικό υλικό, όπως κανόνες συμπεριφοράς, καρτέλες και αφίσες για τα γνωστικά αντικείμενα της Γλώσσας και των Μαθηματικών, μαθητικές δημιουργίες, αφίσα επιβράβευσης συμπεριφοράς με αυτοκόλλητα, φωνόμετρο και άλλα εποπτικά μέσα συνέβαλε ουσιαστικά στη δημιουργία ενός οικείου, ευχάριστου και λειτουργικού μαθησιακού περιβάλλοντος, το οποίο αποφόρτιζε συναισθηματικά τους/τις μαθητές/τριες και ενίσχυε την αίσθηση συμμετοχής και σύνδεσής τους με την εκπαιδευτική διαδικασία. Από τη συνολική εικόνα της τάξης προέκυψε ότι οι μαθητές/τριες αισθάνονταν ασφαλείς, κοινωνικά και συναισθηματικά αποδεκτοί/ές συμμετέχοντας με ενδιαφέρον και ευχαρίστηση τόσο στο τι (περιεχόμενο) όσο και στο πώς (διαδικασία) της διδασκαλίας. Η εκπαιδευτικός, μέσα από τη συνεπή παιδαγωγική της στάση και τις πρακτικές που υιοθέτησε, κατόρθωσε να οικοδομήσει ένα περιβάλλον αμοιβαίου σεβασμού, εμπιστοσύνης και θετικής αλληλεπίδρασης, το οποίο υποστήριξε ουσιαστικά τη μαθησιακή και κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας Αναφορικά με τη δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας, παρατηρήθηκε ότι η εκπαιδευτικός αξιοποίησε παιδαγωγικές πρακτικές που ενίσχυσαν τη συνεργασία, τον αλληλοσεβασμό και τη συμπερίληψη όλων των μαθητών/τριών. Ειδικότερα, μέσω ομαδοσυνεργατικών δραστηριοτήτων που υλοποιήθηκαν σε ετερογενή ζεύγη, δόθηκε η δυνατότητα καλλιέργειας της ομαδικότητας, της ενσυναίσθησης και του σεβασμού στην προσωπικότητα του άλλου, στοιχεία που συμβάλλουν ουσιαστικά στη δημιουργία της αίσθησης του «ανήκειν» στην κοινότητα της τάξης και στη διαμόρφωση θετικού κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας. Η εκπαιδευτικός προσαρμόστηκε αποτελεσματικά στις διαφοροποιημένες μαθησιακές ανάγκες των μαθητών/τριών, αξιοποιώντας πολυαισθητηριακές μορφές διδασκαλίας και παρουσίας του διδακτικού περιεχομένου, όπως εικόνες, παιχνίδια, βίντεο, τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνίας, καθώς και δισδιάστατο και τρισδιάστατο χειραπτικό υλικό. Με τον τρόπο αυτό αναγνώρισε έμπρακτα τις διαφορές στον ρυθμό, στον τρόπο και στο επίπεδο μάθησης των μαθητών/τριών, διευκολύνοντας τη συμμετοχή όλων στη μαθησιακή διαδικασία. Παράλληλα, ενίσχυσε την πολυμορφία στην έκφραση των μαθητών/τριών, παρέχοντας ποικίλες δυνατότητες εξωτερίκευσης και παρουσίασης των δραστηριοτήτων τους μέσω λόγου, κίνησης, σύνθεσης υλικών και άλλων δημιουργικών μορφών έκφρασης. Πολύ θετική υπήρξε και η διαχείριση μη επιθυμητών συμπεριφορών, καθώς η αξιολογούμενη αντιμετώπισε τους/τις μαθητές/τριες με σεβασμό στις ιδιαιτερότητές τους, χωρίς επικριτική διάθεση. Ειδικότερα, στην περίπτωση μαθητή με αυτισμό, αξιοποίησε κατάλληλους παιδαγωγικούς χειρισμούς, όπως οδηγίες αυτορρύθμισης και τακτικές αποσυμπίεσης, με στόχο την ομαλή επαναφορά του στη μαθησιακή διαδικασία, αναγνωρίζοντας και σεβόμενη τις ιδιαίτερες ανάγκες του. Αξιοσημείωτο είναι ότι η αποκλίνουσα συμπεριφορά του μαθητή δεν προκάλεσε αρνητικές αντιδράσεις από τους/τις συμμαθητές/τριές του, γεγονός που καταδεικνύει την αποδοχή και τη λειτουργική ένταξή του στην ομάδα της τάξης. Επιπλέον, η δασκάλα έδωσε έμφαση στην ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών, διαμορφώνοντας δημοκρατικό και συνεργατικό μαθησιακό περιβάλλον, ενώ η ίδια λειτουργήσε ως θετικό πρότυπο σεβασμού και αποδοχής. Στην ίδια κατεύθυνση συνέβαλε η

συνδιαμόρφωση από την εκπαιδευτικό και τους/τις μαθητές/τριες κοινών κανόνων συμπεριφοράς και η αξιοποίηση της γωνιάς λογοτεχνικού βιβλίου, όπου οι μαθητές/τριες, σε ένα οικείο και υποστηρικτικό πλαίσιο, έρχονται σε επαφή, με τη βοήθεια της εκπαιδευτικού, με λογοτεχνικούς ήρωες και αφηγήσεις που αναδεικνύουν τη σημασία της αποδοχής της διαφορετικότητας και του σεβασμού προς τον άλλον. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία Αναφορικά με την εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία, διαπιστώθηκε ότι η εκπαιδευτικός οργάνωσε και υλοποίησε τη διδασκαλία με σαφή δομή, συνοχή και ομαλή μετάβαση μεταξύ των επιμέρους φάσεων της, χωρίς κενά ή ασυνέχειες. Η συστηματική τήρηση των καθιερωμένων ρουτινών της τάξης και η συνεπής εφαρμογή κανόνων συμπεριφοράς συνέβαλαν ουσιαστικά στη διατήρηση κλίματος τάξης, ηρεμίας και συγκέντρωσης, δημιουργώντας ευνοϊκές συνθήκες για την ενεργή συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών. Ιδιαίτερα θετική υπήρξε η αξιοποίηση ποικίλων μορφών μαθησιακού υλικού και δραστηριοτήτων, καθώς και η αποτελεσματική χρήση των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας, όπως εκπαιδευτικά βίντεο και διαδραστικές ασκήσεις, που ενίσχυαν το ενδιαφέρον, την προσοχή και το κίνητρο των μαθητών/τριών. Τα σύντομα και παιδαγωγικά κατάλληλα βίντεο που αξιοποιήθηκαν λειτούργησαν υποστηρικτικά ως προς την κατανόηση του διδακτικού αντικείμενου και προσέλκυαν αβίαστα την προσοχή όλων των παιδιών. Παράλληλα, οι δραστηριότητες που σχεδιάστηκαν ανταποκρίνονταν στις δυνατότητες και στο αναπτυξιακό επίπεδο των μαθητών/τριών, ενώ ο παιγνιώδης και βιωματικός χαρακτήρας αρκετών από αυτές (μυητικό παιχνίδι, δημιουργία με χειραπτικό υλικό, κ.ά.) συνέβαλε στη διατήρηση του ενδιαφέροντος και της ενεργητικής συμμετοχής τους. Κατά την υλοποίηση των δραστηριοτήτων, η εκπαιδευτικός υιοθέτησε τον ρόλο του διευκολυντή της μάθησης, κινούμενη διαρκώς ανάμεσα στις ομάδες, παρέχοντας καθοδήγηση, υποστήριξη, ανατροφοδότηση και ενθάρρυνση, ανάλογα με τις ανάγκες των μαθητών/τριών. Η εργασία σε συνεργατικά σχήματα και ιδιαίτερα σε ζεύγη ενίσχυσε την αλληλεπίδραση, τη συνεργασία και την από κοινού επίτευξη των μαθησιακών στόχων. Επιπλέον, η παροχή σαφών, στοχευμένων και κατανοητών οδηγιών, σε συνδυασμό με τη χρήση του φωνόμετρου και τις υποδείξεις της δασκάλας σχετικά με τη ρύθμιση της έντασης της φωνής, συνέβαλαν στη διατήρηση ήρεμου μαθησιακού περιβάλλοντος, ευνοϊκού για τη συγκέντρωση και τη συμμετοχή όλων. Οι στοχευμένες ερωτήσεις της εκπαιδευτικού προς συγκεκριμένους/ες μαθητές/τριες λειτούργησαν ενισχυτικά ως προς την ενεργοποίηση και την αμεσότερη εμπλοκή τους στη διδασκαλία. Από τη συνολική εικόνα της τάξης προέκυψε ότι οι μαθητές/τριες συμμετείχαν με ενδιαφέρον και χαρά τόσο στην πρόσληψη του διδακτικού περιεχομένου όσο και στην εκτέλεση των δραστηριοτήτων, επιδεικνύοντας αυξημένη προθυμία συμμετοχής. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η ενεργός συμμετοχή του μαθητή με αυτισμό και στις δύο διδασκαλίες, καθώς και η διάθεσή του να συνεργαστεί με τους/τις συμμαθητές/τριές του, γεγονός που αναδεικνύει το συμπεριληπτικό και υποστηρικτικό πλαίσιο μάθησης που διαμορφώθηκε. Πολύ θετικά αποτιμάται, τέλος, και η αгаστή συνεργασία της εκπαιδευτικού με τον εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, στοιχείο που συνέβαλε στην αποτελεσματικότερη υποστήριξη και συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία και δη του μαθητή με αυτισμό. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας Ως προς την πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας, παρατηρήθηκε ότι η εκπαιδευτικός διαμόρφωσε ένα οργανωμένο, ασφαλές και παιδαγωγικά υποστηρικτικό μαθησιακό περιβάλλον, μέσα στο οποίο οι μαθητές/τριες λειτούργησαν γνωρίζοντας τις επιτρεπτές συμπεριφορές, δείχνοντας ενδιαφέρον και νιώθοντας ασφάλεια. Η αποτελεσματική διαχείριση της τάξης βασίστηκε στη συνεπή τήρηση σαφών κανόνων συμπεριφοράς, οι οποίοι ήταν αναρτημένοι και ορατοί στην αίθουσα, καθώς και στην εδραίωση σταθερών ρουτινών που είχαν εσωτερικευθεί από τους/τις μαθητές/τριες, στοιχείο που συνέβαλε ουσιαστικά στην ομαλή διεξαγωγή της διδασκαλίας, στη μείωση του άγχους και αποκλινουσών συμπεριφορών. Η αξιοποίηση του φωνόμετρου, οι σαφείς και κατανοητές οδηγίες, η συνεχής ανατροφοδότηση, οι στοχευμένες ερωτήσεις και η ομαλή ροή του μαθήματος συνέβαλαν στη διατήρηση της συγκέντρωσης και στη μείωση φαινομένων διάσπασης της προσοχής ή αναστάτωσης. Παράλληλα, η χρήση ποικίλων παιδαγωγικών δραστηριοτήτων και των Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνίας ενίσχυσε το ενδιαφέρον των μαθητών/τριών και διατήρησε αμείωτη τη συμμετοχή τους στη μαθησιακή διαδικασία, περιορίζοντας συνθήκες που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μη επιθυμητές συμπεριφορές. Η διδασκαλία χαρακτηριζόταν από παιγνιώδη στοιχεία, ενώ η προσαρμογή της στις διαφορετικές μορφές μάθησης των μαθητών/τριών (οπτική, ακουστική, κιναισθητική) αύξησε την προσβασιμότητα και το ενδιαφέρον όλων, καθιστώντας τη μαθησιακή διαδικασία περισσότερο συμμετοχική και δημοκρατική. Παράλληλα, μέσω του επαίνου, της ενθάρρυνσης, της στοχευμένης ανατροφοδότησης και της αναγνώρισης της προσπάθειας, οι μαθητές/τριες ενισχύονταν θετικά και αισθάνονταν ικανοί/ές και σημαντικόι/ές μέσα στην ομάδα της τάξης. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η συνεχής παρουσία και υποστήριξη τόσο της αξιολογούμενης όσο και του εκπαιδευτικού παράλληλης στήριξης κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων. Η συστηματική κίνηση ανάμεσα στους/στις μαθητές/τριες, η παροχή βοήθειας, ενθάρρυνσης και καθοδήγησης, καθώς και η έγκαιρη αντιμετώπιση δυσκολιών ή ανασφαλειών, συνέβαλαν στη δημιουργία κλίματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης. Επιπλέον, η δυνατότητα που δινόταν στους/στις μαθητές/τριες να παρουσιάζουν τα αποτελέσματα της ενασχόλησής τους με τις δραστηριότητες ενίσχυσε την ενεργή συμμετοχή, την υπευθυνότητα και την αυτοπεποίθησή τους. Επιπρόσθετα, οι ομαδοσυνεργατικές δραστηριότητες και η αλληλεπίδραση στα ετερογενή ζεύγη

καλλιέργησαν την αίσθηση της κοινότητας, της συνεργασίας και του αλληλοσεβασμού, ενώ η αποτελεσματική επικοινωνία της δασκάλας με τους/τις μαθητές/τριες και το κλίμα αποδοχής της διαφορετικότητας που καλλιέργησε συνέβαλαν καθοριστικά στην πρόληψη εντάσεων και συγκρούσεων. Συνολικά, η ποικιλία των δραστηριοτήτων, η παιδαγωγική οργάνωση της διδασκαλίας και το φιλικό, υποστηρικτικό ύφος της εκπαιδευτικού δημιούργησαν ένα ελκυστικό περιβάλλον μάθησης, μέσα στο οποίο οι μαθητές/τριες λειτουργούσαν με ασφάλεια, συνεργασία και θετική διάθεση συμμετοχής. Διαχείριση συγκρούσεων Κατά τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών δεν παρατηρήθηκαν συγκρουσιακές ή εντασιακές καταστάσεις, ούτε μεταξύ των μαθητών/τριών ούτε μεταξύ της εκπαιδευτικού και των μαθητών/τριών της τάξης. Το κλίμα που επικρατούσε ήταν σταθερά ήρεμο, συνεργατικό και παιδαγωγικά υποστηρικτικό, γεγονός που συνέβαλε στην ομαλή διεξαγωγή της μαθησιακής διαδικασίας. Οι περιστασιακές δυσκολίες αυτορρύθμισης που παρουσίασε ο μαθητής με αυτισμό κατά την παρακολούθηση της δεύτερης διδασκαλίας αντιμετωπίστηκαν από την εκπαιδευτικό με κατάλληλους παιδαγωγικούς χειρισμούς, υποστηρικτικές οδηγίες και διακριτικές παρεμβάσεις, χωρίς να διαταραχθεί η λειτουργία της τάξης. Οι συγκεκριμένες συμπεριφορές του μαθητή δε συνιστούσαν πρόθεση μη συμμόρφωσης προς την εκπαιδευτική διαδικασία και τους κανόνες της τάξης, αλλά συνδέονταν με τις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές και συναισθηματικές ανάγκες του, τις οποίες η εκπαιδευτικός αναγνώρισε και διαχειρίστηκε με ευαισθησία. Η αποτελεσματική διαχείριση της τάξης, η σαφής οριοθέτηση των κανόνων, καθώς και η πολύ καλή επικοινωνία και σχέση εμπιστοσύνης που είχε αναπτύξει η εκπαιδευτικός με τους/τις μαθητές/τριές της, λειτούργησαν προληπτικά ως προς την εκδήλωση συγκρούσεων ή εντάσεων, συμβάλλοντας στη διατήρηση ενός θετικού και ασφαλούς μαθησιακού περιβάλλοντος. β) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Η αξιολογούμενη εκπαιδευτικός επέδειξε υψηλό επίπεδο αναστοχασμού και αυτοαξιολόγησης της διδακτικής της πρακτικής, καθώς κατά τη συζήτηση που ακολούθησε τη διδασκαλία προέβη σε ουσιαστική, τεκμηριωμένη και παιδαγωγικά εστιασμένη αποτίμηση των επιλογών και των παρεμβάσεων της. Ειδικότερα, αντιμετώπισε τα λάθη των μαθητών/τριών ως αναπόσπαστο στοιχείο της μαθησιακής διαδικασίας, αναφέροντας συγκεκριμένα παραδείγματα μαθητικών σφαλμάτων και αιτιολογώντας τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασε παιδαγωγικά σε αυτά. Παράλληλα, αιτιολόγησε με σαφήνεια τις διδακτικές και παιδαγωγικές επιλογές της, αναδεικνύοντας τα κριτήρια βάσει των οποίων σχεδίασε και υλοποίησε τις δραστηριότητες των διδασκαλιών. Συγκεκριμένα, αναφέρθηκε στη χρήση σύντομων οπτικοακουστικών μέσων κατάλληλων για την ηλικία των μαθητών/τριών, σε παιχνιδιές δραστηριότητες, καθώς και στη συγκρότηση ετερογενών ομάδων σε ζεύγη με στόχο την υποστήριξη των μαθητών/τριών με χαμηλότερες επιδόσεις μέσω της συνεργασίας με μαθητές/τριες που παρουσίαζαν υψηλότερο επίπεδο ετοιμότητας. Επιπροσθέτως, επέδειξε ικανότητα ουσιαστικού αναστοχασμού ως προς τη διαχείριση του διδακτικού χρόνου, προσδιορίζοντας με ακρίβεια σημεία της διδασκαλίας στα οποία θα επιθυμούσε να αφιερώσει περισσότερο χρόνο, όπως στην παρουσίαση των ομαδικών εργασιών των μαθητών/τριών, αναγνωρίζοντας τη σημασία της ενεργητικής μαθητικής συμμετοχής και έκφρασης. Η εκπαιδευτικός αναγνώρισε, επίσης, τα ισχυρά σημεία της διδασκαλίας της και τεκμηρίωσε επαρκώς την αποτίμησή της. Μεταξύ αυτών ανέφερε την αποτελεσματική αξιοποίηση των ΤΠΕ, την εφαρμογή ποιοτικών, παιγνιδιών και ελκυστικών για τα παιδιά δραστηριοτήτων, τη συμμετοχή του συνόλου των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία, τη συμμόρφωση των μαθητών/τριών με τις ενδείξεις του φωνόμετρου, καθώς και τη διαμόρφωση ευνοϊκού μαθησιακού κλίματος. Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η ικανότητά της να αναγνωρίζει, να κατανοεί και να ερμηνεύει συμπεριφορές μαθητών/τριών με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες τους. Ειδικότερα, εστίασε στην περίπτωση μαθητή με αυτισμό, αιτιολογώντας παιδαγωγικά τις παρεμβάσεις της, όπως η παροχή χρόνου αποσυμπίεσης, οι συμβουλές αυτορρύθμισης και η φιλική προσαγόρευση. Στο πλαίσιο της διδασκαλίας της, εφάρμοσε σύγχρονες εκπαιδευτικές και παιδαγωγικές πρακτικές, όπως η χρήση φωνόμετρου, οι επιβραβεύσεις/ενισχύσεις συμπεριφορικού χαρακτήρα, η συγκρότηση ετερογενών ζευγών με κοινή στοχοθεσία, η αξιοποίηση χειραπτικού υλικού για τη δημιουργία κοινού παζλ από το σύνολο της τάξης, η χρήση κατάλληλου οπτικοακουστικού υλικού και δραστηριοτήτων μέσω ΤΠΕ, η λειτουργία γωνιάς ανάγνωσης, το συμβόλαιο τάξης, η έγκαιρη ανατροφοδότηση, οι πολλαπλοί τρόποι παρουσίασης της γνώσης, οι εναλλακτικές προσεγγίσεις συμμετοχής και έκφρασης (π.χ. δραματοποίηση) και εν γένει η πολυαισθητηριακή μάθηση, κλπ. Οι πρακτικές αυτές εντάχθηκαν συνειδητά στην προσπάθειά της για τη διαμόρφωση ενός ασφαλούς, συνεργατικού και συμπεριληπτικού σχολικού περιβάλλοντος που προάγει την ισότητα στην εκπαίδευση. Κατά τον αναστοχασμό της, κατέδειξε, επίσης, ότι αντιλαμβάνεται την επίδραση που ασκούν τόσο οι διδακτικές πρακτικές που υλοποίησε όσο και το παιδαγωγικό κλίμα που διαμόρφωσε – μέσω της ενθάρρυνσης, της αποδοχής, της ασφάλειας, της ισότιμης συμμετοχής και της ανατροφοδότησης – στη μαθησιακή και κοινωνική ανάπτυξη συγκεκριμένων μαθητών/τριών. Η αναφορά της στον μαθητή με αυτισμό, αλλά και σε μαθητές/τριες με χαμηλή αυτοεικόνα, ανέδειξε αυξημένη παιδαγωγική επίγνωση ως προς τις διαφοροποιημένες ανάγκες και τις εξατομικευμένες επιδράσεις του κλίματος της τάξης. Τέλος, επέδειξε θετική, συνεργατική και ειλικρινή στάση κατά τον διάλογο με τον αξιολογητή, δίνοντας τη δέουσα προσοχή στις παρατηρήσεις που της διατυπώθηκαν και αναγνωρίζοντας στοιχεία της διδασκαλίας της που χρήζουν περαιτέρω βελτίωσης, όπως η ενίσχυση της σαφήνειας των οδηγιών μέσω της ενσωμάτωσης παραδειγμάτων που καθοδηγούν τους/τις μαθητές/τριες στην υλοποίηση των

δραστηριοτήτων και η ανάγκη μεγαλύτερης επίγνωσης της κατανομής του χρόνου ομιλίας μεταξύ της ίδιας και των μαθητών/τριών κατά τον διδακτικό διάλογο. Λαμβάνοντας υπόψη την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρονται η υπηρεσία της εκπαιδευτικού σε δημόσια δημοτικά σχολεία της χώρας επί είκοσι έτη και οι επιμορφώσεις της, το σχετικά μικρό χρονικό διάστημα που έχει υπό την ευθύνη και καθοδήγησή της το συγκεκριμένο τμήμα και τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης, καταλήγουμε ότι το εκπαιδευτικό-παιδαγωγικό έργο της κας Βερβερίδου Ελένης είναι εξαιρετικό, καθώς η αξιολογούμενη αξιολογήθηκε σε όλα τα παραπάνω με αυτόν τον χαρακτηρισμό σύμφωνα με τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.